

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.335 van 14 mei 2012
in de zaak A. 198.373/IX-7004**

In zake: Robby BURRICK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de Federale Politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 november 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer van de Federale Politie van 22 september 2010 waarbij aan Robby Burrick de zware tuchtstraf van de schorsing van één maand wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 mei 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Kirsten Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is inspecteur van politie bij de Directie Algemene Reserve (DAR) van de Algemene Directie Bestuurlijke Politie (DGA) van de Federale Politie.

3.2. Op 1 december 2004 stelt commissaris V.H. van de DAR een dienstnota op waarin hij vermeldt dat de verzoeker tijdens incidenten naar aanleiding van een ordedienst te Mechelen op zondag 28 november 2004 “misplaatst geweld” zou hebben gebruikt tegenover verschillende supporters en

dat “het schijnt dat [de verzoeker] ook zou betrokken zijn in een gewelddossier aangaande de incidenten die [...] zich voordeden tijdens de laatste betoging van de bedienden van DHL”.

Op 2 december 2004 wijst hoofdcommissaris J.R. van de DAR, die de gewone tuchtoverheid is van de verzoeker, commissaris J.C. aan als voorafgaand onderzoeker.

3.3. De voorafgaand onderzoeker brengt in een dienstnota van 14 januari 2005 verslag uit over zijn onderzoek. Hij zet uiteen dat hij een onderzoek heeft gevoerd naar twee afzonderlijke incidenten die zich op 28 november 2004 te Mechelen zouden hebben voorgedaan: de verzoeker zou een geboeide arrestant een kopstoot hebben gegeven en hij zou later op een andere plaats een niet-agressieve supporter een kopstoot hebben gegeven. Op basis van de bevindingen van zijn onderzoek lijkt hij aan te nemen dat tegen de verzoeker slechts verdere stappen kunnen worden gezet voor wat het laatstgenoemde feit betreft.

Het blijkt niet dat de voorafgaand onderzoeker ook een onderzoek heeft gevoerd naar de feiten die zich zouden hebben voorgedaan bij een betoging van bedienden van DHL.

3.4. Op basis van het verslag van de voorafgaand onderzoeker adieert de gewone tuchtoverheid van de verzoeker op 4 februari 2005 de hogere tuchtoverheid. In de desbetreffende dienstnota worden “de feiten” als volgt uiteengezet:

“1.1 Op 21/08/2004 tijdens een OD n.a.v. de voetbalwedstrijd SK LIERSE - GERMINAL BEERSCHOT zou [de verzoeker] misplaatst geweld gebruikt hebben t.a.v. een supporter.

De klacht tegen [de verzoeker] ingediend door de heer D.J., werd door DIT Gent zonder gevolg geklasseerd wegens klacht ongegrond en kwaadwillig.

1.2 Tijdens de betoging van 29 OKT 2004 als gevolg van de sociale onlust bij het koeriersbedrijf DHL zou [de verzoeker] betrokken geweest zijn bij een incident met een betoger.

1.3 Op 28/11/2004 tijdens een OD ‘Bewijsteam’ n.a.v. de voetbalwedstrijd KV MECHELEN - RC MECHELEN zou [de verzoeker] ‘misplaatst’ geweld gebruikt hebben t.o.v. verschillende supporters.”

Deze dienstnota is geadresseerd aan de DGA en aan de verzoeker. De verzoeker ondertekent ze op 11 februari 2005 voor kennisneming en ontvangst.

3.5. Op 11 april 2005 beslist de waarnemend directeur-generaal van de DGA, zich steunend op artikel 56, tweede lid, van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten (hierna: tuchtwet), dat de termijn van zes maanden voor de betekening van het inleidend verslag zal aanvangen op de dag dat hij door de gerechtelijke overheid ervan in kennis zal worden gesteld dat ofwel een gerechtelijke eindbeslissing is genomen, ofwel het dossier werd geseponneerd, ofwel de strafvordering is vervallen.

Hij vermeldt “de feiten” als volgt:

“Op 29-10-2004, tijdens de ordedienst DHL, was [de verzoeker] betrokken in [een] incident met manifestanten waarbij [hij] onnodig geweld zou gebruikt hebben. Deze feiten werden vastgesteld door leden van het Comité P, die hiervoor een gerechtelijk dossier [...] hebben geopend.

Daarnaast zou [de verzoeker] op 28-11-2004, tijdens de ordedienst KV Mechelen - RC Mechelen, opnieuw misplaatst geweld hebben gebruikt tegenover een aantal voetbalsupporters. Ook voor dit tweede dossier werd door het Comité P een gerechtelijk dossier geopend [...].”

De waarnemend directeur-generaal stelt dat hij in het dossier DHL over onvoldoende elementen beschikt om de feiten te beoordelen en dat de verzoeker, wat “het dossier KV Mechelen - RC Mechelen” betreft, elke geweldpleging ontkent, zodat op basis van de huidige elementen in het dossier niet kan worden uitgemaakt of de feiten een tuchtvergrijp uitmaken.

Op 20 april 2005 ondertekent de verzoeker de beslissing van de waarnemend directeur-generaal voor kennisneming en ontvangst.

3.6. Op 29 augustus 2007 legt de dienstdoende directeur-generaal van de DGA aan de verzoeker de zware tuchtstraf van één maand schorsing op voor een als volgt omschreven feit: “U hebt op 29/10/2004, naar aanleiding van een betoging te Brussel en deel uitmakend van een aanhoudingsploeg, zonder wettige reden opzettelijke slagen toegebracht aan een aangehouden betoger die op de rug was geboeid en geïmmobiliseerd [...] in een aanhoudingsvoertuig. De betoger werd hierbij ernstig gekwetst en diende te worden verzorgd”.

3.7. Op 23 december 2008 deelt de procureur des Konings te Mechelen aan de dienst Intern Toezicht van de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer (DGS) van de Federale Politie mede dat de verzoeker bij vonnis van de correctionele rechtbank te Mechelen van 25 september 2008 werd veroordeeld wegens het opzettelijk toebrengen van verwondingen of slagen aan twee niet nader geïdentificeerde personen te Mechelen op 29 oktober 2004 en op 28 november 2004, maar dat de verzoeker verzet heeft aangetekend tegen dit bij verstek gewezen vonnis.

3.8. Op 22 juli 2009 wordt de verzoeker herplaatst naar de dienst “detacheringen” van de DAR en vervolgens gedetacheerd naar de politiezone Neteland.

3.9. Op 8 februari 2010 deelt de procureur des Konings te Mechelen aan de verwerende partij het vonnis mede dat op 7 januari 2010 op verzet van de verzoeker werd geveld door de correctionele rechtbank te Mechelen. Bij dit vonnis wordt de verzoeker vrijgesproken van het feit dat hij bij de wedstrijd KV Mechelen - RC Mechelen op 28 november 2004 een geboeide manifestant een kopstoot zou hebben gegeven. De rechtbank acht wel bewezen dat de verzoeker op diezelfde datum een manifestant vastpakte en hem een kopstoot gaf zonder dat daartoe enige aanleiding was, en verklaart hem schuldig aan dit feit.

3.10. Op 9 maart 2010 stuurt de directeur-generaal van de DGA het tuchtdossier van de verzoeker naar de DGS omdat “gelet op de nieuwe

personeelsformatie van de federale politie, die uitwerking heeft op 01-03-2010, [...] de ‘dienst detacheringen DAR’ in het nieuwe organogram onder het gezag van de directeur DSP [wordt] geplaatst, waardoor [de directeur-generaal van de DGS] in dit dossier hogere tuchtoverheid wordt”.

3.11. Op 18 maart 2010 maakt de directeur-generaal van de DGS een inleidend verslag op. Hij stelt voor om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van de terugzetting in weddeschaal op te leggen voor een als volgt omschreven feit: “op 28-11-2004 als lid van een ‘bewijs- en identificatieteam’, tijdens een ordedienst naar aanleiding van de voetbalwedstrijd KV Mechelen - Racing Mechelen, een voetbalsupporter zonder wettige reden een kopstoot in het aangezicht [te hebben] gegeven”. Dit feit wordt bewezen geacht en aan de verzoeker toegerekend. Het wordt gekwalificeerd als een tuchtvergrijp.

3.12. Op 14 april 2010 vraagt de verzoeker om te worden gehoord.

Op 15 april 2010 dient hij een verweerschrift in waarin hij argumenteert dat de voorgestelde straf buiten elke redelijke verhouding staat tot de feiten en niet binnen een redelijke termijn werd opgelegd. De overheid is volgens de verzoeker niet diligent opgetreden: zij heeft niet voldoende geïnformeerd naar het verloop van de gerechtelijke procedure en er was geen reden om te wachten op de strafrechtelijke uitspraak.

3.13. Op 19 april 2010 wordt de verzoeker door de tuchtoverheid gehoord.

Op 20 april 2010 handhaaft de directeur-generaal van de DGS zijn voorstel om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van de terugzetting in weddeschaal op te leggen.

3.14. Op 27 april 2010 dient de verzoeker een vraag tot heroverweging in bij de tuchtraad.

De tuchtraad hoort de verzoeker en de afgevaardigde van de DGS op 28 juni 2010. Op die zitting wordt ook het deskundigenverslag van de Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie neergelegd. In dit verslag wordt besloten dat artikel 7 van de tuchtwet wordt geschonden, omdat voor het tweede feit dat oorspronkelijk aan de verzoeker ten laste werd gelegd, namelijk geweldpleging bij de ordehandhaving in het kader van een betoging van DHL-bedienden op 29 oktober 2004, reeds een zware tuchtstraf werd opgelegd en het niet toegelaten is voor de beide aan de verzoeker ten laste gelegde feiten, die gekend waren op het ogenblik dat een vooronderzoeker werd aangesteld, twee afzonderlijke tuchtstraffen op te leggen.

De tuchtraad volgt de zienswijze van de Algemene Inspectie en adviseert dat de feiten niet meer kunnen worden vervolgd zonder artikel 7 van de tuchtwet te schenden.

3.15. Op 17 augustus 2010 deelt de waarnemend directeur-generaal van de DGS aan de verzoeker zijn intentie mede om af te wijken van het advies van de tuchtraad. Hij motiveert uitvoerig waarom hij het niet eens is met de zienswijze van de tuchtraad. Hij stelt voor om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van de schorsing van één maand op te leggen.

3.16. Op 30 augustus 2010 dient de verzoeker een verweerschrift in.

3.17. Op 22 september 2010 beslist de directeur-generaal van de DGS om aan de verzoeker de zware tuchtstraf van de schorsing van één maand op te leggen.

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoeker ondertekent ze op 29 september 2010 voor kennisneming en ontvangst.

IV. Onderzoek van het eerste onderdeel van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert in een eerste middel aan: “schending van de artikelen 17, 19, 20, 21 en 32 van de Tuchtwet, schending van de bevoegdheidsregels, bevoegdheid van een andere administratieve overheid en onbevoegdheid van de steller der handeling, schending van de punten 3, vierde lid, 6, derde lid, 14, 29, 30, en 77 van de Code en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

In een eerste onderdeel van dit middel laat de verzoeker gelden dat de bestreden beslissing werd genomen door een onbevoegde overheid. Hij argumenteert onder meer dat krachtens artikel 21 van de tuchtwet de bevoegdheid van hogere tuchtoverheid in het geval van detachering van het betrokken personeelslid wordt uitgeoefend door de hogere tuchtoverheid van de dienst van oorsprong. Hijzelf behoort tot de DAR, die deel uitmaakt van de DGA, maar sinds 22 juli 2009 is hij gedetacheerd naar de lokale politiezone Neteland. Het was dan ook niet de directeur-generaal van de DGS, maar wel de directeur-generaal van de DGA die een beslissing over zijn tuchtzaak had moeten nemen. De redenering die de verwerende partij ertoe brengt aan te nemen dat hij onder de bevoegdheid van de DGS zou vallen, gaat volgens de verzoeker niet op. Die redenering is, zoals blijkt uit het inleidend verslag, dat de dienst “detacheringen” van de DAR op 1 maart 2010 bij ministeriële beslissing is overgegaan naar de DST (lees: DSP/GRG). Dat de verzoeker daardoor onder de bevoegdheid zou vallen van de directeur-generaal van de DGS, zou steunen op een ministerieel besluit van 26 februari 2010. Dit besluit werd evenwel niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en is volgens de verzoeker derhalve niet aan hem tegenstelbaar. De publicatie ervan op het interne platform “Portal” is daarvoor ontoereikend en bovendien onvolledig want de bijlagen zijn niet ondertekend door de minister en maken in hun hoofding geen melding van de datum van het ministerieel besluit. Zelfs indien dit besluit en zijn bijlagen hem toch tegenstelbaar zouden zijn, dan blijkt er volgens de verzoeker nog niet uit dat hij deel zou uitmaken van de

DSP/GRG en hij aldus zou ressorteren onder de DGS. Indien overigens zou worden aangenomen dat hij ingevolge het voormelde ministerieel besluit deel zou uitmaken van de DSP/GRG, dan zou hij van de ene dienst naar de andere overgegaan zijn zonder dat hem daarvan individueel kennis is gegeven, zodat deze overgang hem alleszins niet tegenstelbaar is.

5. De verwerende partij antwoordt dat bij ministerieel besluit van 26 februari 2010 tot vaststelling van de personeelsformatie van de federale politie, de dienst “detacheringen” die ressorteerde onder de Directie Algemene Reserve van de Algemene Directie Bestuurlijke Politie (DGA/DAR), vanaf 1 maart 2010 werd ondergebracht bij de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer, Directie Mobiliteit en Personeelsbeheer (DGS/DSP). Dit ministerieel besluit werd bekendgemaakt via het interne platform “Portal”, zoals alle beslissingen in verband met het personeel. Het werd opgenomen onder de rubriek “News”/“Personeel”, zodat het gemakkelijk terug te vinden en te consulteren was. De bedoelde “verschuiving” werd ook vermeld op de individuele inlichtingenfiche van de verzoeker en wordt nog gepubliceerd in het personeelsbulletin, maar gelet op het aantal betrokken personeelsleden, neemt dit enige tijd in beslag. In de bijlagen bij het ministerieel besluit van 26 februari 2010 is de dienst “detacheringen”, voorheen de DAR/DET, niet meer terug te vinden onder de DGA/DAR, maar is er onder de DGS/DSP een nieuwe dienst “detacheringen” gecreëerd, de DGS/DSP/GRG. Daaronder ressorteren vanaf 1 maart 2010 dan ook alle gedetacheerde personeelsleden die voorheen onder de DAR/DET ressorteerden, zodat zij op tuchtgebied onder de directeur-generaal van de DGS vallen.

De verwerende partij betoogt voorts dat het zorgvuldigheidsbeginsel ook voor de bestuurde geldt. Wie zich ervan onthoudt zijn rechten tijdens de administratieve procedure te laten gelden, om nadien - zodra de beslissing genomen is - zich voor de Raad van State over de schending daarvan te beklagen, is de toegang tot de rechter onwaardig. In dit geval heeft de verzoeker

tijdens de tuchtprocedure op geen enkel ogenblik aangevoerd dat de directeur-generaal van de DGS niet de bevoegde tuchtoverheid zou zijn.

6. De verzoeker repliceert dat de bekendmaking via het interne platform “Portal” onmogelijk aanleiding kan geven tot enige tegenstelbaarheid en hij niet verplicht is om systematisch de rubriek “News” te raadplegen. Hij blijft er ook bij dat uit het ministerieel besluit van 26 februari 2010 en zijn bijlagen niet kan worden opgemaakt of hij nu wel degelijk deel uitmaakt van de DGS/DSP/GRG. De verzoeker geeft toe dat op zijn individuele fiche blijkt te zijn vermeld dat hij nu afhangt van de “DSP Reserve Groep”, maar hij voegt eraan toe dat deze vermelding niet kan worden gelijkgesteld met een individuele kennisgeving, aangezien van niemand kan worden verwacht dat hij dagelijks zijn individuele fiche zou gaan raadplegen om na te gaan welke vermeldingen erop zouden zijn aangebracht.

Met betrekking tot het standpunt van de verwerende partij dat hij de onbevoegdheid van de tuchtoverheid niet meer voor de Raad van State kan opwerpen, omdat hij deze onbevoegdheid niet reeds in de administratieve procedure heeft aangevoerd, laat de verzoeker gelden dat hij het probleem aanvankelijk niet in de gaten had, maar dat de bevoegdheid de openbare orde raakt en een middel daaromtrent in elke stand van het geding kan worden aangevoerd, zo nodig ambtshalve door de Raad van State zelf.

7. In haar laatste memorie herhaalt de verwerende partij dat ingevolge het ministerieel besluit van 26 februari 2010 tot vaststelling van de personeelsformatie van de federale politie, de vroegere dienst “detacheringen” waartoe de verzoeker behoorde, werd ondergebracht bij de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer, Directie Mobiliteit en Personeelsbeheer (DGS/DSP). Vanaf de inwerkingtreding van het voormelde ministerieel besluit op 1 maart 2010 heeft de dienst “detacheringen” opgehouden te bestaan als onderdeel van de DGA. Aangezien er sedertdien geen reglementaire grond meer bestaat voor deze dienst, kan niet worden volgehouden dat de directeur-generaal van de DGA nog steeds de

hogere tuchtoverheid is van de leden van de vroegere dienst “detacheringen”. Vermits die dienst is opgegaan in de nieuwe dienst DGS/DSP/GRG is de directeur-generaal van de DGS vanaf 1 maart 2010 de hogere tuchtoverheid van de verzoeker.

De verwerende partij wijst er ten slotte op dat de overgang van de personeelsleden van de vroegere dienst “detacheringen” van de DGA/DAR naar de DGS/DSP inmiddels werd bekendgemaakt in het personeelsbulletin van de Federale Politie, waarvan zij een uittreksel neerlegt.

Beoordeling

8. De verzoeker stelt terecht dat de bevoegdheid van de tuchtoverheid de openbare orde raakt en dat bijgevolg de onbevoegdheid van de tuchtoverheid in elke stand van het geding kan worden aangevoerd. De omstandigheid dat hij in de loop van de administratieve procedure geen bezwaar heeft gemaakt met betrekking tot de bevoegdheid van de directeur-generaal van de DGS om als hogere tuchtoverheid zijn tuchtdossier te behandelen, staat er derhalve niet aan in de weg dat hij alsnog de onbevoegdheid van de voornoemde directeur-generaal aanvoert in zijn beroep voor de Raad van State. Deze onbevoegdheid zou overigens door de Raad van State ook ambtshalve kunnen worden vastgesteld.

9. Te dezen rijst de vraag welke instantie bevoegd was om als hogere tuchtoverheid verzoekers tuchtdossier te behandelen. Volgens de verzoeker was de directeur-generaal van de DGA bevoegd, omdat hij deel uitmaakt van de DAR die onder deze directeur-generaal ressorteert. Volgens de verwerende partij is de dienst “detacheringen” van de DGA/DAR met ingang van 1 maart 2010 overgegaan naar de DGS/DSP, zodat de directeur-generaal van de DGS sedertdien als hogere tuchtoverheid bevoegd is ten aanzien van de verzoeker.

10. Luidens artikel 20, 2°, a, van de tuchtwet is de hogere tuchtoverheid voor de leden van het hulpagenten-, basis- en middenkader en de personeelsleden van een ander niveau dan het niveau 1 van de federale politie: “de directeur-generaal”.

Artikel 21 van de tuchtwet bepaalt dat in geval een politieambtenaar bij een ander korps of dienst is gedetacheerd, de zware tuchtstraffen worden opgelegd door de hogere tuchtoverheid van de dienst van oorsprong, op vraag van de dienst waarbij het betrokken personeelslid is gedetacheerd.

Artikel 22 van de tuchtwet bepaalt dat in geval van mutatie of overgang van het ene korps naar het andere of van de ene dienst naar de andere, enkel de tuchtoverheid van, naargelang van het geval, het nieuwe korps of de nieuwe dienst bevoegd is om een tuchtprocedure aan te spannen of voort te zetten.

11. Het wordt niet bewist dat de verzoeker toen hij op 22 juli 2009 gedetacheerd werd naar de politiezone Neteland, behoorde tot de dienst “detacheringen” van de DAR van de DGA. De “dienst van oorsprong” waarvan sprake in artikel 21 van de tuchtwet is in het geval van de verzoeker derhalve de DGA.

Opdat zou kunnen worden aangenomen dat de verzoeker op het ogenblik van de overdracht van zijn tuchtdossier aan de DGS bij dienstnota van 9 maart 2010 en bij de verdere behandeling daarvan tot de laatstgenoemde algemene directie behoorde, moet blijken dat hij op een in het statuut voorziene wijze naar die algemene directie is overgegaan.

Het ministerieel besluit van 26 februari 2010 tot vaststelling van de personeelsformatie van de federale politie stelt in principe alleen de benaming en het aantal van de functies binnen de onderscheiden diensten vast, onder meer de DSP/GRG/DETACHERINGEN. Het heeft evenwel geen enkel direct rechtsgevolg

met betrekking tot de individuele situatie van de verzoeker en impliceert als zodanig geenszins dat hij geacht moet worden te ressorteren onder de laatstgenoemde dienst.

Bij haar laatste memorie voegt de verwerende partij een uittreksel uit het personeelsbulletin dat gedateerd is op 3 februari 2012 en waarin melding wordt gemaakt - onder de titel “Reorganisatie van TO2 Ter van 01-03-2010 - van de affectatie van de verzoeker bij de DSP/GRG/DETACHERINGEN.

Daargelaten dat niet wordt vermeld wanneer tot die affectatie is beslist en wanneer ze voor de verzoeker is ingegaan, blijkt uit niets dat ze aan de verzoeker individueel ter kennis werd gebracht. Aangezien een dergelijke affectatie de individuele rechtstoestand van de verzoeker bepaalt, onder meer wat de ten aanzien van zijn persoon bevoegde hogere tuchtoverheid betreft, kan ze hem slechts worden tegengesteld indien ze hem wordt betekend. Nu een dergelijke betekening niet blijkt te zijn gebeurd, kan er geen rekening mee worden gehouden bij de beoordeling van het middelonderdeel. De omstandigheid dat melding zou zijn gemaakt van verzoekers “verschuiving” op zijn individuele inlichtingenfiche, verandert niets daaraan, omdat ook deze vermelding op de fiche niet ter kennis van de verzoeker is gebracht.

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoeker op het ogenblik dat de tuchtprocedure tegen hem werd gevoerd door de directeur-generaal van de DGS, geacht moest worden nog te ressorteren onder de DGA, zodat niet de voornoemde directeur-generaal, maar wel de directeur-generaal van de DGA de bevoegde hogere tuchtoverheid was.

12. Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene Directie Ondersteuning en Beheer van de Federale Politie van 22 september 2010 waarbij aan Robby Burrick de zware tuchtstraf van de schorsing van één maand wordt opgelegd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 mei 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche